

Gara unui Timp

Luca Daniel

Prin fulgi de nea te-am rătăcit în vise
Și-nfrigurat la poarta destinului mai bat,
Pe pragul iernii mele, poemele nescrise
Așteaptă-un tren de noapte ce vine-ntârziat.

Secunda-nzăpezită privește minutarul,
În drumul lui spre cifre rămâne înghețat,
Timpul s-a dus și azi să-și cumpere ziarul
Din colțul vieții noastre, mereu amanetat.

Magnolii speriate de ultima ninsoare
Se-adăpostesc tăcute în inima ce plânge,
Aștept o primăvară cu razele de soare
Și cu a ta privire ce-n suflet va ajunge.

A nins peste o lume și-n ochii tăi o mare
M-așteaptă să-i mai spun de tine și de noi,
Când pescărușii zboară la capătul de zare
Te strig din nou iubire să fim iar amândoi.

Când o s-ajungi la mine, în frunză te prefac
Și-nvăluți de-o briză vom alerga pe-un câmp,
O să-ți găsesc iubirea prin florile de mac
Și vom uita c-am fost prin gara unui Timp.